

## DET EUROPEISKA KRIGET.

Under de senaste dagarna har den ena förvånansväckande nyheten efter den andra ingått från Europa. Det är ej längre rykten om krig, — sådant har man ofta hört, men fäst liten uppmärksamhet därvid. Nu är det krig, — inga skrämskott blott, såsom det synes, utan fullaste allvar. Många äro också makterna som äro indragna i denna rörelse. Där finna vi österrike, Serbien, Tyskland, Ryssland, Grekland, England, Frankrike, Italien, och vid detta laget möjligtvis flera.

För en kort tid sedan meddelades den underrättelsen att österrikes tronföljare och hans gemål blifvit nedskjutna i Bosnia. Detta synes ha blifvit början till hvad nu hotar blifva ett krig med ovanliga dimensioner. Hemska, som denna gärning måste anses vara, borde den dock i sig själf icke vara stor nog för att åstadkoma sådana följder. Men det var icke mordgärningen i och för sig, som ensam gaf uppslag till krigsförklaring. Denna gärning utfördes på österrikisk mark, som förut varit serbisk provins. Den österrikiska regeringen tycks vara öfvertygad om, att en konspiration förefanns bland serberna mot österrike. I alla fall har det varit ett spändt förhållande mellan de två makterna.

Österrike fordrade, att den serbiska konspirationen skulle upplösas, att de skyldige skulle hårdt straffas och att den sträfvan, som går ut på att närmare samman-sluta alla serber i olika länder skulle förbjudas. Allt detta kunde Serbien icke gå in på. Så kom krigsförklaringen från österrike. Men orsakerna till dessa oroligheter ligga nog djupare än så. Det påstås att Ryssland har eggat och uppmuntrat Serbien gent emot österrike. Rysslands beteende just vid början af oroligheterna gaf Tyskland anledning att af-fordra från Ryssland en förklaring, som den senare makten icke kände sig böjd för att gifva. Därpå följde att Tyskland förklarade sig vara i krigsförhållande till Ryssland. Genom inre förbindelser dragas andra makter med.

Det synes såsom skulle striden gälla huruvida slaviska eller teutanska rasen skall vara den förhåskande.